

عددسازی انتخاباتی؟

پاسخ عباس عبادتی

به ادعاهای مطرح شده درباره ضریب دادن مشارکت

گزارش بین الملل ۸-۹

سرنوشت مبهم يك جمهوری

بررسی اقدام امنونل مکرون

برای شکست دادن راستگرایان افراطی در فرانسه

سامورایی سرکش تنها

گفت و گو با جورج میلر

درباره مکس دیوانه و جهان فیلمسازی اش

معمای خاکستری و رقابت دور دوم

نظر خواهی از فعالان سیاسی درباره انتخابات ۸ تیر و سرنوشت ۱۵ تیر

بررسی پاسخی که نامزد اصلاحات به یک ترانه سرای تحریمی داد

پزشکیان تضمین می‌دهم

سعید لیلار کارشناس اقتصادی:

پزشکیان قطعا در تعامل با ارکان نظام موفق تر از روحانی خواهد بود

حسین بیات حقوقدان:

رئیس جمهور معتقد به حقوق و آزادی‌های بنیادین و منتقد وضعیت موجود می‌تواند در حوزه قوه مجریه و حتی فراتر از این قوه تاثیرگذار باشد

تندش نکند

دور دوم این انتخابات تفاوت مهمی با دور اول دارد. اول اینکه امکان نهایی نشدن نتیجه در دور اول وجود داشت و در نتیجه بازی نیمه‌نهایی محسوب می‌شد که هنوز تا فینال راهی گرچه دشوار وجود داشت. با توجه به آرای آقای پزشکیان و قطعی بودن رتبه اول وی، رقابت اصلی در مرحله اول میان نفر دوم و سوم یعنی دو نامزد اصولگرایان تندرو و میانه بود. رقابتی تند و حتی غیراخلاقی که علیه یکدیگر تاختند و بسیاری از پل‌های پشت سر خودشان را شکستند. آنان که تحت عنوان «جبهه انقلاب» خود را معرفی می‌کردند و از ابتدا گفتند حتماً ائتلاف می‌کنند، در پایان دو نفرشان پوششی از آب درآمدند و دو نفر دیگر هم وارد جنگ تمام‌عیار شدند. آن اندازه در این راه با یکدیگر دشمنی کردند که بسیاری از نیروهای ستاد‌های نفر سوم بلافاصله برای اقدام علیه نفر دوم به سوی ستاد‌های آقای پزشکیان روانه شدند و حتی آن بیانیته حمایتی از نفر دوم هم کاملاً صوری است و بعید است که نویسنده بیانیته خودش هم به او رای دهد. در این مورد، شواهد کم نیست. تا اینجا به ما بگویید: چون یک دعوای درون جناحی بود. هر چند دود این بد اخلاقی‌های سیاسی به چشم مردم می‌رود؛ ولی اکنون که نفر دوم در معیت آقای پزشکیان به دور دوم آمده، چه رفتاری خواهند کرد؟ آنان که با دوستان خود چنان رفتاری داشتند، با رقبای خود چه خواهند کرد؟ این مسئله اصلی است که مایه نگرانی است. چون آنان از دو جهت اقدام به این رفتار کرده‌اند. اول، استفاده نامشروع و غیرقانونی از رسانه‌های دولتی و تریبون‌های عمومی برای پیشبرد اهداف خود است. اصلاح‌طلبان رسانه‌های مستقلی دارند که فقط روی پای خودشان ایستاده‌اند؛ ولی آنها انواع خبرگزاری و سایت و مطبوعات و... عمومی را به خدمت خود گرفته‌اند تا علیه دکتر پزشکیان اقدام کنند. این مصداق بارز تخلف است که دولت محترم باید به آن بپردازد و مانع از این سوءاستفاده شود. آنچه که این کار را خطرناک می‌کند، تند کردن تولید مطلب علیه آقای پزشکیان و ستاد اوست. شاید به لحاظ رای‌آوری این کار به زیان آقای پزشکیان نباشد.

چهره با سابقه جریان اصلاحات از خطر رئیس جمهور شدن سعید جلیلی و ضرورت مشارکت در مرحله دوم می‌گوید:

هشدار به‌رزاد

وزیر ضد تورم فرمانده اقتصادی پزشکیان شد

فرزانه طهرانی / دبیر گروه اقتصاد: علی طبینیا، وزن ستاد مسعود پزشکیان را بیشتر کرد و جاهد بیشتری به تیم او بخشید. سابقه طبینیا در کنترل تورم در دولت یازدهم، کارنامه قابل قبولی برای اوست و حضورش امتیاز بزرگی برای پزشکیان محسوب می‌شود. به آقای ضد تورم معروف است. این لقب پیش از وزارتش به او داده شده بود. پایان نامه دکترای او در خصوص تورم این شهرت را برایشان به ارمغان آورده و البته در دوران وزارتش نشان داد که نسبت درستی به او داده‌اند. پیش از رسیدن به وزارت اقتصادی و دارایی، سمت‌هایی در سازمان برنامه و بودجه، حساب ذخیره ارزی و ستاد اقتصادی دولت داشته و عملکردش آنقدر مطلوب بوده که وقتی به‌عنوان وزیر اقتصاد به مجلس پیشنهاد شد با ۲۷۴ رای از ۲۸۴ رای اخذ شده یعنی حدود ۹۶ درصد آرا، رکورد گرفتن رای اعتماد از مجلس را شکست. کار را که شروع کرد تورم ۳۹ درصد بود. وقتی وزارت را در سال ۱۳۹۶ تحویل می‌داد تورم به ۱۰ درصد رسیده بود. او توانست در دوره وزارتش تورم ۸ درصدی را هم طی ماه‌هایی در کارنامه ثبت کند. هر چند برجام، شانسی بود که او را در این موفقیت همراهی کرد و ورود دلارهای نفتی، تب تورم را کاهش داد اما برنامه‌های اقتصادی او نیز جای دفاع باقی می‌گذارد. چرا که در سه سال گذشته دیدیم که صادرات نفت از ۳۰۰ هزار بشکه در روز به ۱/۵ میلیون بشکه در روز رسید ولی تورم در محدوده ۴۰ درصد باقی ماند. طبینیا وقتی وزیر شد ۶۳۹ هزار میلیارد تومان حجم نقدینگی کشور بود و نرخ رشد نقدینگی ۳۸/۸ درصد شده بود. وقتی وزارت اقتصاد را تحویل می‌داد نقدینگی ۱۳۰۰ هزار میلیارد تومان شده و رشد آن به ۲۲ درصد رسیده بود. طبینیا روز گذشته با حضور در ستاد پزشکیان صحبتی کوتاه داشت که در همان چند جمله به اقتصاد دولتی به‌عنوان مشکل اقتصاد ایران اشاره کرد. او در زمان وزارتش در جلسه‌ای در اتاق تهران به همین موضوع اشاره کرده و گفته بود افرادی که نه در جمع دولتیان می‌گنجند نه خصوصی‌ها، فشار زیادی برای تحقق خواسته‌هایشان به وزیر اقتصاد می‌آورند. او با گلایه از عملکرد آنها می‌گفت نمی‌گذارند کار کنیم. او بعدتر در مصاحبه‌ای اشاره‌ای به احتمال استعفا کرده بود که همین مصاحبه زمینه اختلاف با روحانی را فراهم کرد و سبب شد او دور دوم در تیم روحانی نماند. شاید از اقبال او بود که در چهار سال دوم که قیمت و فروش نفت ریزش عجیبی را تجربه کرد و شیوع کرونا، تولید کشورها را فلج کرد، طبینیا وزیر اقتصاد نبود که افت شاخص‌ها به نام او تمام شود.

